

Korrespondancer

Albert Lea, Minn.

Minneapolis har denne Vinter vist den smukke Side frem. Solen næsten hver Dag med blidt Vejr og endnu ikke en eneste rigtig Stormvejrdsdag.

Den 22. Dec. var Mr. og Mrs. R. C. Andersens Solbrølupsdag. De havde i den Anledning indbudt ret mange af Slægtninge og Venner til at besøge dem i deres hjem Nordøst for byen uden dog at fortælle om Anledningen. I midlertidigheden rogedes det alligevel, hvad der var paa færde, saa Gæsterne mødte frem med et Antal smukke Sølgenshænder, der loedes tilbage, efter at de besøgende havde tilbragt en ret hyggelig Aften i det gavnlige hjem.

Mandag Aften den 28. afholdtes Søndagskolens Juletræ. Saa godt som alle Børnene deltog i Programmet. For Søndagskole tæller nu 125 Børn.

I den meget korte Tid, den engelske Skole har eksisteret, har den opnået et Antal af 46 Børn. Disse er for en stor Del hvervede fra saadanne hjem, hvorfra Børnene ikke tidligere har været i nogen Søndagskole. Månederne i den Retning synes at være ret store. Maatte Herren saa Lov rigelig at velsigne Søndagskolearbejdet her og alle Begne. Thi deraf afhænger baade Menighedernes og Samfundets Fremtid.

Ved et nylig afholdt Menigheds-møde fik man Tid til at drøfte enkelte Spørgsmaal Samfundet vedrørende.

Angaaende det for Tiden drøftede Ligningsystem blev, efter længere Forhandling, følgende Udtalelse enstemmigt vedtaget: "Trinitatis Menighed anser ikke et Ligningsystem mellem Delegerer for at være praktisk gennemførligt, og heller for at være til Samfundets Gavn".

Angaaende den Plan, som vore Venner i Waupaca har foreslået, da anser man den for absolut umulig. Samfundet er efter vor Mening aldeles blottet for Autoritet til at gennemføre en saadan Plan paa lovlig Vis, og skal man stole udelukkende paa den broderlige Følelse, faar man nok sandedt Bistop

Valles Ord: "Alle Mennesker er ikke saa gode, som de burde være". Et Jorsøg paa at saa Menigheder, der ikke sender Delegerer, til at hjælpe de andre Menigheder at betale deres Delegeraters Rejsedgifter vil sikkert paa mange Steder kun føre til saadanne Misforstaaelser, som vil fæste Samfundet.

Den eneste Maade, der kan være Tale om at ligne er dog vist en frivillig Overenskomst mellem Menighederne om ligelig at ligne Udgifterne mellem saadanne Menigheder, som sender Delegerer. En saadan Ligning vilde arbejde tungt. Den vilde vel være til Fordel for Kæmpefredens. Men næppe være til Gavn for Samfundet, idet det vilde afstraffe mange af de mindre Menigheder fra at sende en Delegerat, som vilde gøre det ellers. Målet er dog vist at saa saa mange Menigheder som muligt repræsenterede, deres "geografiske Beliggenhed" nævnt.

Angaaende Tanken om kun at have Møder hvert andet Aar vedtoges en Udtalelse omtrent som følger: "Begrundet paa den nuværende Ordning og af økonomiske Grunde, anser Trin. Menighed det for tilstrækkelig, at der herefter afholdes Møder hvert andet Aar i Stedet for som hidtil hvert Aar."

Spørgsmaalet om det heldige i at f. Eks. kirkeadets Anbefalinger ved Møderne overgives til en komité i Stedet for at blive behandlet af Mødet som ind for nogle Udtalelser. Disse lod en formode, at man var enig med Erik Bøgh i hans Vedkommelse af Komiteer naar han siger:

"Der var en Dag, den Ende fik i Sind,

At intet maatte ske, Saa jatte han i Verden ind Den første komitee."

Hvis den Alldomme skal bygges paa Aftier, vil man forhaabentlig blive givet Velsignelse til at støtte Sagen ved at købe en eller flere, efter som nu Prisen bliver og fattig Evne tillader. Saa meget er sikkert, at det betimelige i Post. Thorebys Henstilling ikke kan bortdisputeres.

Mr. og Mrs. S. C. Engen har nylig faaet Familien forøget med Vindlinger — Drengbørn. Til Forældrenes Sorg døde begge Børn kort efter Fødselen.

Northfield, Minn.

I hvorfor har du rækket ud, O Død, din kolde Haand Og uden Staaelse, tavs og grum, Brudt Livets store Haand?

Dag. — Vi je, med Dine dunfle, Bag ved Graven, Haabet juncle; Der, i evig Lys og Fred, For hun nu i Salighed.

Det var gamle Mrs. Kantzan, som fik Lov at komme hjem og holde Jul. Døden kom noget uventet, da hun kun var syv nogle faa Dage; men den fandt hende ikke jøvende.

Mrs. Kantzan var en færdig gammel Kvinde, som levede et stille, oprigtigt Liv med Herren. Hendes Blods var aldrig tom i Kirken eller ved Bede- og Santskælningsceremonier; hant hun var gammel og fattig, saa havde hun altid et aabent Hjerte og en villig Haand for Herrens Sag. Da Døden indfandt sig, var hendes Svigerdatter alene med hende; hun hjalp hende at folde de gamle tyvmede Jænge, medens hendes Læber hvædede den sidste Vok til Jesus om at komme og bente hende hjem; og laaledes forlod hendes frigrorte Sjæl sin jordelike Hulle for at joinge sig op til et lysere og stønnere hjem.

Den aisdøde var født den 25. Jan. 1811 i Døstrup, Jylland, Danmark. Hun kom til Amerika og boede sig i Northfield, Minn. 19. December 1895. Hun havde været gift to Gange og haft syv Børn. Vege hendes Mand og to Sømmere døde i Danmark, og en Datter er død i Northfield. En Søn er gift og bor i Fort Dodge, Ia. To andre Sømmere er gift og bor her i Northfield, medens Clara, hendes eneste Datter, har været hjemme hos sin Moder, indtil hun døde. Pastor Simonson foresatte ved Begravelsen, som foregik fra den danske Kirke under stor Deltagelse af Ven-

ner fra nær og fjern, som havde samlet sig for at vise hende den sidste Sydvej.

Julen er her, og en Del af vore unge er rejst til deres hjem for at fejre den.

Kirstine Miller og Line og Sine Christensen er rejst til Sundhøns for at tilbringe Julen hos deres Forældre.

Clara Kantzan er kommen tilbage fra Fort Dodge, hvor hun har været i Besøg hos hendes Broder, siden hendes Moder blev begravet.

Pastor Simonson var i sidste Uge i Paribault for at hjælpe ved et Missionsmøde i en deroverende Menighed af Den forenede Norske Kirke.

Noy Peteren, en af vore lovende unge Mænd, har købt en Barberforretning her i byen, hvor han vil være til Tjeneste med Saksen og kinniven for Landsmænd og andre efter Nøstaar.

Martha Proctman og Camilla Wille er rejst til Oak, Wis., for at overvære et Bryllup og med det samme tilbringe Julen i deres hjem.

Menigheden havde Juletræ for Søndagskolen i Kirken, 4. Juledags Aften. Komiteen havde travlt med Forberedelserne, og de jmaa med at lære deres "pieces" og Sange. Den Travlhed har frugtet.

Vi agter, i Aar ligesom i Aar at holde Vedugen i Jorening med den norske Menighed.

Glædelig Jul og Nøstaar til "Danfæreren" og alle dens Læsere.

J. P. Jensen.

Audubon, Ia.

Vi nyder jo stadig godt af "Danfæreren"; men ligesom med saameget andet, kan man ikke godt blive ved at nyde uden ogsaa at yde, særlig hvad korrespondancen angaar, derfor tænker vi ogsaa, at Læseren kommer til os nu og da at yde selv om det kan blive jmaat og fattigt nok.

Der er vist ikke saa saa, som i denne Tid rigtig er optaget af og glæder sig ved "Age Willier". Der er noget trift ved den, og selv om man først fik begyndt midvejs, kan man umulig lade være at læse den. Na, den skal ikke blive til mindst Velsignelse. Sid vi altid maatte saa noget i samme Retning!

Pastor Thorebys Regulerings-system "Alldafademiet", synes vi ogsaa, var paa sin Plads. Naturligvis mener Thoreby ikke, at der skal ikke maa indkomme fremmede Ord, men her kan vi vist sige: "Med Maade er ogsaa dette godt og værd at betænke". Vilh. Beck forte engang noget lignende frem. Han ligede de store fremmede Ord ved store Mønter, som jmaa Folk ikke kunde bytte.

Efter denne lille Drogtygning følger saa nogle biografiske Skildringer. Vi herette om Bryllupper maa man vel kan kalde et lille Stykke Biografi eller historisk Skildring, et lille Stykke Livshistorie.

Naar man skal plukke en Alper saa tager man helst et Jærklæde, og naar jeg skal meddele om Bryllupper, saa er jeg saa lykkelig stillet, at jeg denne Gang kan fortælle om fire.

Det ene er dog endnu ikke holdt, men er tilligt mindst et Par Gange. Det er P. Peteren og Emma Jensen, som vil holde Bryllup den sid-iu Dag i Aaret 1908.

Thomas Brauning og Marie Winther var et andet nyt Par, som holdt deres Bryllup hos Hans C. Danfæreren.

De andre to Par var Solbrølupsdage nemlig: Hans Chr. Hansen og Hultra og J. J. Kemningsten og Hultra. S. C. Danfæreren Solbrølups indtraf for et Stykke Tid siden. J. J. Kemningstens afholdtes den 21. Dec. og var derfor en Slags Forfej til Julen. Post. Christensen forærede sidstnævnte Par fem Stykker Sølv, som han kalste det i sin Tale i Kirken.

Vaa det første ind: Selskabshold eller at løse sig selv. Paatriften paa det andet var: Det rette Gudsforhold. Det tredje: Det rette Søfendeforhold. Det fjerde: Verdensforholdet. Og paa det femte og sidste ind: Det rette Himmelforhold. Na, laaledes gaar det, det ene Par efter det andet drager igennem Solbrølupsporten, maaffe nogle

men bedst af alt, at vi til sidst maatte gaar igennem Guldbrølupsporten. te gaa ind igennem Ferleporten, ind i Staden, der ikke behøver Sol og Maane; thi Gud Herren opløser den, og Lammets er dens Lys. Nab. 21.

Julen har saa ogsaa begyndt her idet disse Linier skrives Juledagsaften, naar Naboerne er blevne trætte af Selfab. Vi kan nemlig ikke faadan holde ud som i gamle Dage, der sad vi flere Gange til kl. 2 og derefter. Alle løb da ned til den smukke Familie i Almindelighed, og der blev saa ført frem af "Alvor og Gammen." saa man fuldstændig glente Tiden og Kløffen.

Men undskyld, jeg maa stunde mig at slutte.

Glædelige Julehilser har man ogsaa rigelig hørt udveksle, og den rette Juleglæde er heller ikke udebleven, men har indfundet sig ogsaa i Hjertet, hvor Sorg og Mærke har hvilet over som Granitlag. De, som annammer Jesus, faar Nøstafatt: Glæde. Vi siger ogsaa Tak for de to Vidnesbør i Juleminuieret af Kirkebladet af R. S. R. og R. C. A. Der er Bedrøvelselse og en dejlig Luftning helt ude fra Col. Meddelelse.

Denmark, Wis.

Da jeg forgæves har fippet i "Danfæreren" efter lidt Na fra denne Ga, saa vil jeg skrive.

Det er mildt Vejr men ikke gode Bete, da der er saa megen Sne i Sporet.

Det var ellers om vor Missions-unge jeg vilde skrive. Den begyndte sidste Søndag i Nov. Vejret var inntil fra Mørgenen, men det regnede om Aftenen og igen næste Dag; men saa fros det op og blev holdt og ubyggeligt. Der var fire Prædiker til Stede: Post. Andreassen talte til os ved Sjømessesjæftstjenssten, Pastor Long talte paa Engelsk om Eftermiddagen Post. Prøvensen talte til de unge om Aftenen. Der var ogsaa ikke saa saa af de ældre.

Mandag Formiddag talte Prædikerne Prøvensen og Lang; førend Folk forlod Kirken, blev der beheimt Wade til om Eftermiddagen hos Carl Jensen, hvor vi efter hørte Post. Prøvensen, men det var ogsaa et Afledesord, da han maatte med Hømtogtet. Der var set Døds-fald i hans Menighed.

De to næste Dage og Aftener blev Møderne fortsat stiftvis i Kirkerne Onsdag Eftermid., hvor vi laant hos Hans Hansen, hvor der ogsaa var kommet mange for at høre Guds Ord blive forlyndt af Prædikerne Lang og Nielsen fra Vov Sippi. Post. Andreassen var rejst hjem om Mørgenen.

Møderne blev saa ved til Søndag Aften, som med den Forandring, at Post. Lang ikke kunde blive længere, og Torsdag Eftermiddag var der Åvindemøde, hvor Post. Nielsen talte over en af Davids Salmer. Maatte Herren ved sin gode Helligaand lægge det hen til vore Hjerte, at alt det, som blev forlyndt og fremdeles bliver forlyndt Søndag efter Søndag, ikke skal vende temt tilbage. Vi havde den Glæde at hilse paa Mr. Andersen fra Børnehjemmet; han var nok den eneste tilrejsende foruden Prædikerne. Tak til hver alle.

Post. A. W. Lund og Familie er, Gud være lovet, rejste; de har sikkert ogsaa en Missionsmark at vise her paa denne Ga.

Den 29. Dec. var der Juletræ i Menighedens Kirke; det er jo der, hver Søndagskolebørnene samles Søndag efter Søndag, for at deltage i Sang og Pøn og læse et lille Stykke, blive undervist i Lærebog og Bibelhistorie, hvad de med Guds Hjælp vil have Gavn af i Fremtiden. Reiten begyndte kl. 1 med at jinne Mr. 98 i Sangeren. Post. Lund oplæste Juleevangeliet og holdt Pøn. Omkring 100 Vorn gik saa Haand i Haand rundt Juletræet, mens de sang et Par Sange. En Del af dem havde ogsaa lært Stykker udenad. Efter at de med Glæde havde øret til Børnehjemmet, blev der uddelt Rodder, Sukkergodt og Appelsiner. Der blev sluttet med Pøn og Sang. Det var godt Vejr, der var kommet mange Folk, man kan godt sige, der var fuldt hus.

Dana College
KURSUS
COLLEGE: Klassisk - Videnskabelig Afdeling.
PRO-SEMINARY: Forbereder til Trinitatis Sem.
NORMAL (County & State certificates).
ACADEMIC: Forberedelse til Universitet.
BUSINESS: Shorthand & Typewriting.
MUSIK: Violin, Orgel og Piano.
\$16 for fire Ugers Ophold og Undervisning.
Skriv efter Katalog!
C. X. HANSEN, Forstander.
 Box 149, Blair, Nebr.

En ny holdbar og elegant Bibel.
 Vi har netop modtaget en ny, fin og stærkt indbundet Bibel, paa India Papir i Lommeformat med Guldprint, Overfaldsbind, runde Hjørner. Det er en speciel Indbinding som vi har faaet lavet efter Bestilling, den er meget solidt indbundet og vil sikkert tilfredsstille enhver, som ønsker en smuk og holdbar Bibel. Prisen er sat til \$3.20.
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
 Blair, Nebraska.

Blair Shoe Co.
Det betaler sig at holde Deres SKO i god Stand!
 Vi gør al Slags Reparatonsarbejde paa SKO.
 Blair, Nebraska.

Highote har besøgt mange hjem her. Salsingen er ogsaa omkring, men har ikke haft alvorlige følger. Nu er det nok bedst at lægge Skrivepøjet til Side for denne Gang, hvis mit Produkt ikke skal vandre i Pavirkurven. Saa ønskes alle Vædets Læsere et godt og velsignet Nøstaar i vor Herres Jesu Navn. En som var med.

Dickson, Alberta.

Ved at læse Mr. Jensen's Stykke fra Eugene, Ore. kom jeg til at tante paa min Drømgetid. — vi vilde gerne saa et Slag og saa løbe i Skul. Nu vel, Mr. Jensen's Slag naar længere end til R. Dak. Mon han nogen Sinde har været her i Alberta, da han er imod, at vort Folk rejser hertil? Hvil paa, at vor Koloni saa vel som R. Dak. og Montana var anbefalet af Landkomiteen.

Disse Mand har vi Tillid til og for sig til vort Folk; her er en god Anledning for Folk med jmaa Midler. Vi er her en Hof, som har begyndt med en Kapital fra 100 op til \$500, enkelte maafe lidt mere, og har det nu gennemgaaende godt, endfint vi forrige Aar fik tidlig Frost, og Aaret for alle en dagstorm over en Del af Settle-mentet. Vi har nemlig ogsaa Sfigænder herovre; dem har Oregon maaffe ingen af? Almaet er da heller ikke saa barbarisk, som nogle synes at mene. Sidste Vinter var sin og ligesaa i Aar. Vi fik en Del Sne midt i Oktober, som dog snart forsvandt, lidt mere Sne i November, men ikke nok for Slædeførel, saa de sidste 6 a 7 Uger med Undtagelse af et Par Dages haard Frost lige for Nøstaar, har vi haft det dejligste Vejr, vi kunde ønske os, hvilet de mange nye Hus, som er opført siden Nov., er et godt Veis paa. Vi kan da heller ikke klage over Sundhedstilstanden; thi den er god, og jeg maa sige, at jeg er af modfat Mening af Mr. Jensen om tale af Erfaring. Da jeg havde været i Oregon i tre Aar, blev jeg na, og Lægen raadede mig til at rejse til et andet Klima, og efter en Tids Ophold i California og Danmark blev jeg raik igen.

J. J. Thomsen, Dickson Alberta, 1. Jan. 1909.

DR. MILES' ANTI-PAIN PILLS
 FOR
 NEURALGIA, SCIATICA, RHEUMATISM, BACKACHE, PAIN IN CHEST, STOMACH, DISTRESS IN TEMPERNESS.
Headache
 TAKE ONE of the Little Tablets AND THE PAIN IS GONE.
 They Relieve Pain Quickly, leaving no Bad After-effects.
 25 Doses, 25 CENTS.
 Sold in BOTTLES.
Headache
 Try One

Alle Rekorder slaet AF DEN GAMLE PAALIDELIGE CUNARD LINE
 ETABLERT 1840. OVER ATLANTEREN PAA
4 DAGE, 15 TIMER. KORT TID TIL SKANDINAVIEN
LUSITANIA & MAURETANIA Verdens største, hurtigste og eleganteste Skibe.
CARMANIA CARONIA LUCANIA CAMPANIA
UMBRIA ETRURIA IVERNA SAXONIA
 Høje Forbindelser til alle Skandinaviske og Finske Havn.
 So vore Agenter angaaende specielle nye Forbedringer i Tredie Klasse.
 F. G. WHITING, Mgr. West. Dep't., S. E. CORNER DEARBORN AND MADISON STS., CHICAGO.